

SZABOLCS

POLITIKAI LAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona.

Egyes szám 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer, szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Schlichter Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV. ker., Vasuti-ut 17.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képviselve van

Reflexiók Kállay Andrásnak Szabolcsvármegyéhez intézett szózatáról.

Irta: Dr. Pröhle Vilmos.

Jó ideje már, hogy politikai cikket nem irtam, ami pedig korábban szinte szenvedélyem volt. Nem a szabad elhatározás, hanem valami belső ösztön, mely erősebb volt akaratomnál, ösztökélt, hogy a helyi sajtóban visszhang nélkül ne hagyjam a politikai eseményeket. Pár hónappal ezelőtt azonban nyugodt meglontolás után letettem a tollat abban a meggyőződésben, hogy az érvelés ideje lejárt.

Mikor az első csend- és rendőri fedezet megjelent az első megyebiztos beiktatásának kieroszakolására, mikor a kormány zsoldjába szegődött nemzetközi naplopó sereg az ellenzéki sajtó ellen elkövette ismert merényletét, azt mondtam magamban, hogy ezzel vége van a szóbeliségnek, mert minden vita folytatható bármely magas hangon egészen a végső berekedésig, és újra kezdhető, mihelyt a rekedtség annyira amennyire elmúlt; de amint egyszer vita közben a tettelegesség megtörtént, azzal a vita

*) Ezen cikkkel nem mindenben értünk egyet. Közzöljük azért teljes egészében, hogy az ellenvéleményeket is megismerjék olvasóink.

a józan ész toruma elől a nyers erő toruma elé utasítódott. A csendőri és katonai tedezzel végbemenő főispán-beiktatás pedig oly tettelegesség az alkotmány vita terén, mely elnémit minden argumentációt s a legvakmerőbben inauguralja az erők mérkőzését.

Hogy mindennek dacára megint csak rászántam magamat az írásra, annak oka az a cikk, melyet Kállay András, vármegyénk volt főispánja, buzdításul intézett a szabolcsi magyarsághoz, mint „öreg barátja, régi hű bajtársa“ vármegyénk hazafias közönségének.

Szabolcs népéhez, tehát nekem is szól, s ezért el is mondom, mit gondoltam, mikor végig olvastam.

Ami a cikknek első, okfejtő részét illeti, arra nézve beismerem, amit régóta tudok, hogy írója mély történelmi tudással, széles közjogi látókörrrel, sok tanulmányon, sok tapasztalaton élesült ítélőképességgel dolgozik; s ha meggyőződésem szerint az érvelés ideje már rég le nem járt volna, örömmel bocsátkoznám a cikk e részének taglalásába, bírálgatásába. De mit segít ma rajtunk a történelem elmúlt eszmények felett való tárgyilagos ítéleteivel, mit segít rajtunk a törvénytudás, mit használ maga a „lex lata“ még akkor is, ha minden

jogunk a napnál világosabban nyer benne kifejezést és szentesítést?!

Amióta honpolgári jogaimmal és kötelességeimmel törődöm, mindig negyvennyolcas voltam; nem mintha én a „lex lata“-nak ép olyan tisztelője nem volnék, mint bárki más, hanem azért, mert a negyvennyolcas párt programjában láttam azt a célt, mely felé a magyar nemzetnek törekednie kötelessége és szent hivatása; míg a hatvanhetes kiegyezésben egyrészt szövegezésének szándékosan előidézett kétértelmősége, másrészt eddigi kezelési módja miatt nem bizhattam.

Mindennek dacára készségesen elismertem a kiegyezésnek törvényes voltát mindaddig, amíg a király nevében el nem követték az első erőszakot az 1867-diki licitációból még meg mentett autonóm jogaink ellen.

Az első erőszak megtörténte előtt ugyanis a király és a nemzeti képviselő között telmerült nézeteltérést természetesen tartottam a kiegyezési törvénynek kétértelmű és homályos volta miatt, de mind a iratlan, de annál szentebb isteni és emóeri törvénnyel ellenkezőnek tartom az érvelést, ép úgy mint magát az erőszakot, ha azt követeli, hogy nézeteltérés esetén a nemzet engedjen, ha

T A R C A.

A pócsi kegykép előtt.

Magyarok Asszonya, pócsi Szűz Mária,
Miért kellett megint könnyednek hullnia?
Nagy árvaságunkat azt siratod talán,
Amely végig vonul most a magyar hazán,
Mert saját testvéreink fordultak ellenünk.
Od'adták prédának nyelvünk és nemzetük.
Óh hány nyelv meggyaláz, mily sok láb
[megtapod.

Megsiratni való hazám ez a napod.
Miért sirsz jó Anyánk? Hulló könnyed árja
Ujabb csapást jelent e magyar hazára?
Vagy rajtunk könyezel, kik elhagytunk téged,
Tántorgó lábunk a bűn útjára lépedt.
Keresed fiaid zokogva, mint Rákhel ...
Hiába keresed; nem találod már fel!
Megsebzett szívednek vére az a könycesepp,
Sajgó sebeidre írul óh mit öntsek?
Avagy könyhullásod vigasztalás nekünk,
Hogy már üt az óra s szép napra ébredünk?
Óh csak öntözd akkor örökséged földét,
Hogy hit- s honszerelmünk soha ki ne öljék,
Mentsd meg könyved árán ezt az árva népet,

Melyet annyi balsors, annyi bú megtépett.
Miért sirsz jó anyánk? Csak a vak nem látja:
Az Isten uja ez, az Isten csodája.

Dömötör György.
plebános.

Bukovai Abszi meghalt.

(Folytatás.)

— Ön jogász — szólott a hoszu csönd után —, így némileg collegám ...
— Felette ...
— Jó, jó ... épen ezért önt kérem arra, hogy egy hirt közöljön a világgal ...
— Oh uram! boldog leszek ...
— Ne szakítson minden pillanatban félbe
— Kérem ... kérem ...
— Adja hirül — folytatta elcsuklóhangon — adja hirül, hogy Bukovai Abszentius meghalt! —
— De ...
— Semmi de ... ne féljen ... ne csapjon valahogy lármát ... Egy csöpp kedvem sincs öngyikossá lenni ... Ma beadtam a lemondásomat, és holnap leszek ismét az, a ki voltam 25 évvel ezelőtt: Bodolay András ... Igenis, ezelőtt 25 esztendővel Bodolay voltam „y“-nal és 1/4 századon keresztül — s most a behorpadtnak látszott mell kidomborodott, a fény-

telen szemek csillogni kezdtek — Bukovai „i“-vel ... mert az Abszi gyerek demokrata, demokrata volt ám ...

— Megbocsáson uram, de nem értem a dolgot ... nem lenne szives ...

— Helyes no ... becsületes képű fiatal embernek látszik ...

— Lehet — tisztelt veterán ur szólítottam a szerénységnek nem valami dicsérendő alacsony fokán, — csak most nem vagyok megborotválva ... szerdán beletört a kaparóm a szappanos-habba ...

— Ejnye — így ő — a nagy föllentésre kissé vidámabban — fene egy borotva lehetett — Igen ... nagy fene volt.

Denique: figyeljen ide ... 20 éves koromban, mikor még „y“ voltam kegyetlenül belebolondultam a nemzeti egyik tenger szemű kis szökeségébe ... jobban éltünk, nagyobb békeségben, mint a mythologiai Philemon és Bancis ... sóvárgóbban vártuk egymást, mint Penelope az ő bolygó görögjét ... Szerettük egymást nagyon, nagyon, mint a hogy egy Petőfi szeretni tud ... Nem volt egy nyugodt pillanat, ha őt nem láthattam ... nem volt nálam irigylendőbb ember, mikor dobogó kebelét nem kevésbé, szörnyen dobogó kebel-, repeső szívem kováran megpihentette ... Szent esküvést tett a nap minden órájában

Ajánlom a legdivatosabb báli és estélyi ujdonságokat, u. m. ruha bevonatokat, filter és csipke diszeket czipők, virágok keztyüket, stb.

Tisztelettel: **Hirschler Károly.** Telefon 114.

azt hirdeti, hogy nemzetnek uralkodójával szemben nem lehet igaza.

Nem szándékozom, hosszadalmas fejtegetésekbe bocsátkozni, csak annyit jegyzek meg, hogy a hatvanhetedik ki-egyezés, melyre mint „lex lata“-ra annyi hivatkozás történik, módot nyújtott nemzeti létünk ellenségeinek arra, hogy ne csak nemzeti szabadság eszményünket ne engedjék megvalósulni, hanem fegyveres erőt is alkalmazhassanak ellenünk mihelyt komolyan kérjük a ki-egyezésben is világosan elismert maradék jogainknak tiszteletbentartását.

Gondoskodott pedig a kiegyezés minderről oly alaposan, hogy ugyanakkor, mikor az egész magyar törvényhozás egyhangulag kimondja, hogy alkotmányunk veszélyben van, kénytelenek vagyunk konstatálni, hogy veszélyben forgó, nyíltan is, orvvul is támadott jogaink védelmére nincs egy szál katonánk, se egy szál puskánk, s a legelső csatásorba nem állíthatunk mást, mint a vármegyei tisztviselők önzetlen hazafiságát, meg egy pár kosár záptojást; abban a tudatban, hogy miként Bánffy Dezső oly lelkesen mondotta annak idején, az ő kitartásuktól függ a győzelem.

Hogy pedig ennyire védtelenek vagyunk, annak a kiegyezés az oka; úgy, hogy én nem tudok benne egyebet látni, mint egy olyan lealázó és veszedelmes leszerelési formulát, mely nemzetünket az önvédelem minden eszközétől megfosztotta.

Hogy eme hihetetlen és szégyenletes gyengeségünk mellett tanácsos és alkalomszerű volt-e harcot kezdenünk, afelett vitatkozzék az, akinek akadémikus jellegű vitákban kedve telik, én csak annyit mondok, hogy ha jogaink elárulása és elkobzása olyan arányban haladna tovább, mint ahogy folyt 1867. óta következetesen, úgy nem csak, hogy jobb alkalmat nem találnánk a küzdelemre, hanem egyre gyorsabb léptekkel haladnánk a teljes erkölcsi megsemmi-

sülés felé, melyből már nincsen feltámadás.

A küzdelem megindult nemzeti létünkért, becsületünkért; nem okoskodni, hanem tenni kell!

És ezért üdvözlöm örömmel Kállay András cikkének azt a részét, mely nem törvény magyarázatokkal, alkotmánytörténelmi analógiákkal s eshetőségekkel dolgozik, hanem arra felel, hogy mit *kell tennünk* az adott viszonyok között.

Gyenge felszereléssel, ugyszólván koldusbottal és koldustarisznyával indultunk neki a küzdelemnek, de ha már neki indultunk ne tágítsunk.

Vármegyénk tisztí kara ott áll az első csatásorban, s nincs más fegyvere az erőszak szuronyaival szemben, mint agyontépett, agyontaposott törvények foszlányai.

Ne nézze őket tétlenül senki, álljon melléjük s hozza meg ki-ki a maga áldozatát a legvégső odaadással. S ha a bukás gyengeségünk szükségképeni folyamánya leszen, ám bukjunk, csak őrizzük meg jó hírünket.

Veszítsünk el bár mindent, ami akár mint valóság, akár csak mint ábránd nemzeti kincsünk volt, csak becsületünket mentsük meg az el nem tajzott szittyá vérszűrésével.

Ez Kállay András cikkének jellemző és befejező buzdító része, melynek mély jelentősége volna akkor is, ha nem Kállay András, hanem valamely jelentéktelen hétköznapi egyén írta volna.

Aláírom; igaza van! E jelben a diadal valószínű, a dicsőség biztos!

Az aradi bitófák felett ítélt és még ítélni fog a történelem! A véres porban aléltan tetregő Hungáriát a vértanúk dicső nyelve övezi, míg hóhéraitól mindig undorral fogja elfordítani arcát a világszabadságnak előbb-utóbb diadalra jutandó géniusza.

Akkori bukásunk mélységes tragi-

százszor és ezerszer, hogy a mi nagy szerelmünk vágtelen, örökké tartó lesz... És a zenekar egy szomorú nótába fogott:

„Őszi rózsák, fehér őszi rózsák...”, mire az én Abszi barátom rőf számra kezdte hultatni a megindulás hő áradatát... Tán öt percig tartott a dolog... magam is komoly lettem...

— És egyszerre csak megtagadott... elhagyott... el a kigyó egy semmiségért... ah!..

— Uram! — szólottam a részvét hangján — vigasztalódjon... elvégre is emberek vagyunk: ez mindnyájunknak a sora... Egyszer csalunk, máskor csalatunk... Szívem mélyéből méltánylom az ön szörnyű bánatát, noha magam is rá volnék szorulva a hangos részvétre... Én is így jártam... nekem is volt egy gyönyörűséges Cleopatrám... Oh! ha ön tudná mennyire rajongtam érte, ha ön el tudná képzelni, milyen istenektől irigyelt perceket töltöttünk el együtt... Nem, uram, nem (s itt kivettem a zsebkezdőmet; szemtelenül influenzás voltam) nem felejttem el... nem birom elfeledni... nem... soha... soha azt a remek uzsonnákat, a melyeket nálunk kaptam... Oh! minő cáviár... mennyi sonkás-zsemlye... Mindig emlékezetemben maradnak, utolsó koporsó szögemig kísérni fognak azok az órák, a melyeket az ő kedvéért

a legképtelenebb hazugságok komponálására fordítottam... És ő is elhagyott... pedig meghiheti, hogy szeretett... imádott, kopaszodó fejem, egy őlszabadult vizslának készülő angol telivért feltartóztatható orrom dacára... E dolgok nem bántották őt... Sőt egyenesen azt állította, hogy a gyorsan kopaszodó fő a nagy állam férfiúi képességet árulja el (már-már a haza második bölcsének proponált) dallamos bangja folyton azt csicseregte: „Nagy orr sas orr hősiségre vall.. (Csak később tudtam meg, hogy a frázisokat Kürytől hallotta a „Királynő férjé“-ben.) A mint mondtam, a vége az lett, hogy a sutba dobott a nyavalyás... S míg én magamra vagyok hagyva minden pillanatban kiszakadni készülő szívemmel, tantalusi kinommal, fájdalommal, míg a kereszt alatt majd-majd összeroskadok, míg az anya földbe kívánczó testemmel a siralmas Kalvariát járom, addig ő ma már boldog nagymama... Ép a múlt pénteken született a tizenhetedik unokája... „i“ ur a collegialitás érzetében bizalmasan rázta meg jobbomat, aztán pedig érdeklődve kezdett rám nézni...

— Hány éves ön?

— Husz leszek március Idusán...

— Furcsa... különös gusztusa lehetett no de mindegy, ez nem tartozik ide... Nem

kuma az eszmék örök világában örök dicsősége nemzetünknek, örök gyalázata ellenségeinknek.

S mikor elmerengek a multakon, mikor Mikes Kelemennel a Márványtenger zugását hallgatom, mikor gondolatban Battyáni Lajosnak, Damjanich Jánosnak utolsó lépteit követem, önkéntelenül tör ki keblemből e sóhajtás: Magyarok nagy istene! Ha már a pohár el nem mulhatik tőlünk, inkább legyen még egy Bach-korszak mint még egy hatvanhét!

Res Kisvárdaienses!

Előkelő helyről azt a kérdést intézik hozzám, hogy elérkezettnek látom-e már, két évvel ezelőtt tett ígéretem szerint, az időt arra, hogy a kisvárdai szesz adó esonkítás ügyet megvilágítsam? avagy igaz volna, hogy lapomat is, mint állítólag több más lapot, lekenyerezték volna. Ilyen és ehhez hasonló kifejezések vannak a felszólításban. Nohát ez ellen ezen a helyen a leghatározottabban tiltakozom. Az én lapom mindig mindenkivel szemben, a legfüggetlenebb volt, soha senkitől semmi irányban befolyásolva nem volt, annál kevésbé kenyereztetett le.

Noha elégszer betörték is érte fejünket, de az igazat, nem törődve azzal, hogy tetszik vagy nem tetszik, mindenkivel szemben kimondtuk. De speciell ebben az ügyben, valamint más ügyekben, ahol a közügy mellett egyént kellett volna meghurcolni, arra az álláspontra helyezkedett lapom, hogy az embervadászat nemes (?) sportját nem üzi; és az eseményeket mindig a közérdek szempontjából mérlegeli. És magamba fojtottam sok emberrel szemben, vakondok turásaiból kifolyó, jogos felháborodásomat, és nem ragadtattam magamat személyes térére.

Hej pedig engem, olyanok, kiknek működése nagyon is a nyilvánosság elé való a legundokabb módon bántottak meg. Kiterjesztettek akna munkáikat vállalá-

mondtam még el önnek, hogy miért hagytam el... Eccer egy szép estén azzal állít haza, hogy ő a jogász bába akar menni... Igyekeztem nem is hallani a dolog felől, mert szó köztünk maradjon — nem tudtam táncolni... Azt füllentettem neki, hogy árt a szívemnek

— Oh nekem sem szabad a fülem miatt..

— T...e...s...s...é...k?

— Nem szóltam egy szót sem...

— De igen... mintha heccelni akarna.

Hajja az ur, kend nagy bitang ám...

— E...é...n?... Jól van... miért ne volnék az?!... Ilyesmi reám, a mucsai atyafira Pesten csak hízogó lehet...e

— Nos és mi történt aztán?...

— Aztán?... aztán ő azt mondta, hogy az nem igaz... biztosan nem tudok táncolni ő pedig nem lesz olyan férfié, aki még a Kreiczpólkát sem tudja eljánni... Ami engem illet, két napig folyton a zsebemben szorongattam a revolvert és a harmadik napon — beiratkoztam egy tánciskolába... s ott kutya módon belejöttem az ugrálás mesterségébe..

— És ő?

— Férjhez ment egy öreg bankárhoz, mire én a táncban, ivásban, kártyázásban és pezsgőzésben kárpótolni igyekeztem magamat s lett belőlem Bukovai Abszi...

— Azt hiszem uram, nem vagyok an-

B á l i i d é n y r e

a legujabb ruhadiszek, gase szövetek, csipkék, szalagok, selymek és plisse fodrok. Továbbá báli keztyük, harisnyák és legyezők dus választékban kaphatók:

K O H N I G N A T Z divatáru üzletében (Városház-palota.)

ÚJ ÜZLET! SZOLID ÁRAK!

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség szives tudomására hozni, hogy Nyiregyházán, a „Korona” épületben, (a MEISELS és SALGÓ cég volt helyiségében)

POSZTÓ ÜZLETET

nyitottam és azt a legdivatosabb gyapju és valódi angol szövetekkel szereltem föl.

Sok évi, a helybeli piacon szerzett tapasztalatom és ismerettségem lehetővé tették, hogy raktáramat a legujabb és legdivatosabb szövetekkel lássam el, úgy, hogy a legkényesebb izlésnek is minden tekintetben megfelelek.

A n. é. vevő közönség szives pártfogását kérve s magamat jóindulatukba ajánlva, vagyok tisztelettel

PREISZ BERTALAN.

Óriási választék!

Pontos kiszolgálás!

Új üzlet nyitás.

A n. é. közönség becses tudomására hozom, hogy a helybeli piacon, a kath. parochia épületben a mai kor igényeinek megfelelően berendezve, kézmű, vászon és divatáru üzletet

„verseny áruház”

cím alatt nyitottam.

Nagy választékban tartok raktáron minden e szakmába vágó cikkeket, u. m.:

ruhakelmét minden kivitelben,
creas rumburgi és pamut vásznakot,
fehér és színes damaszt garnitúrákat,
szintartó, mosó voalokat,
francia batist és delaineiket,
gyapju és csipkefüggönyöket,
ágyterítőket, paplanokat
és futó-szőnyegeket.

A n. é. közönség szives látogatását kérve,
maradtam

kiváló tisztelettel:

FISCH HERMAN.

Szolid szabott árak.

Legujabb divat kélmék.

Pontos kiszolgálás.

Gróf Andrássy Gyula Zemplén m. kaskóczi erdőgazdaságban, a kaskóczi vasuti állomáson 100 méteres waggononként 94 koronáért bükk hasáb tűzifa van

eladó.

Megrendelők forduljanak a fenti erdőgazdasághoz.

MEGHÍVÓ

**A NYIREGYHÁZI ÁLTALÁNOS HITELINTÉZET
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**

1906. évi január hó 28-án d. u. 2 órakor
Nyiregyházán, az intézet helyiségében tartandó

I. évi rendes közgyűlésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletévről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A zárszámadások előterjesztése, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása felett határozat hozatal.
4. A felmentvény megadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére.
5. A kisorolt 2 igazgatósági tag helyének 3 évre és a lemondás folytán üresedésben lévő egy igazgatósági tag állásának 2 évre való betöltése.
6. 3 felügyelő-bizottsági rendes- és 1 póttag választása.
7. Alaptőke felemelése.
8. Az alapszabályok 6. 14. 19. 22. 23. és 27. §-ának megváltoztatása.

Azon t. részvényesek, akik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, felkéretnek, hogy az alapszabályok 14. §-a értelmében 1905. december 31-ig nevükre irt részvényeiket folyó évi január hó 25-ig az intézet pénztáránál térítvény ellenében letenni sziveskedjenek.

A felügyelő bizottság által felülvizsgált mérleg az intézet helyiségében van közszemlére kitéve.

Nyiregyháza, 1906. január 15.

**A Nyiregyházi Általános Hitelintézet Részvénytársaság
igazgatósága.**

Ha távol lakó rokonnak, vagy barátunk képeslevelező-lapot küld

Ha elegáns kivitelű levélpapírra óhajtana szert tenni

Ha névjegyet, esküvői meghívót, vagy valamely más nyomtatványt akar készíttetni

Ha bármilyen könyvet beszerezni akar

Ha hírlapokra, vagy folyóiratokra van szüksége

minden alkalommal tessék bizalommal fordulni
PIRINGER JÁNOS
könyv- és papírkereskedéséhez,
mely könyvnyomdával és
könyvkötéssel van
egybekötve.

Építetők figyelmébe!!

Molnár János építő (Nyiregyháza, gróf Károlyi-utca 3. sz. a., özv. Wolant Andrásné öngyásága házában) elvállal minden e szakmába vágó új épületek készítését és tervezését, nedves falak szárazzá tételét, valamint az építkezés terén előforduló bármely munkálat teljesítését.

Legdivatosabb báli kelmék, Crystallin. Radium, Crepp de Chine továbbá Crystallin batiszt s különösen a legujabb himzett Cristallinek egyes ruhákra minden színben legnagyobb választékban kaphatók

UNGÁR LIPÓT divat és fehérnemű üzletében.

Selyem Crystallin minden színben, métere 2 kor. 60 fill.

Rendkívüli olcsón és jól csakis az

Első Nyiregyházi Bazárban

lehet vásárolni, hol minden elképzelhető áru a legnagyobb választékban kapható.

Legalkalmasabb névnap és menyasszonyi ajándék tárgyak.

Férfi, női és gyermek trico, ing, gallér, kézelő, nyakkendő, Classe keztyű, harisnya, házi czipő és gyermek czipők.

Teljes konyha felszerelések, remek szobadiszek.

Feltűnően nagy raktár diszes gyermek-kocsikból.

Tisztelettel

Deutsch J.

Hibján S. fűszerkereskedő előtt.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS.

ÓRÁK, ÉKSZEREK és LÁTSZEREK

minden elfogadható árban

kiárusítatnak

Sulyok János

órás és ékszerész, Nyiregyháza Pazonyi-utca 2. sz.

Nikkel órák duplalappal 4 K.-tól felj.

Ezüst órák 5 koronától feljebb.

14 kar. arany függők 3-60 K.-tól felj.

Sulylyal járó inga órák ütő szerkezettel 25 korona.

Felhívás.

Nyiregyháza város képviselőtestülete Kgy. 298 K. 13778/1905. sz. alatt elhatározta, hogy akiknek szőlőjük nincs, vagy szőlőjük idegen határban van, ha az év folyamán saját (házi) szükségletükre szánt bor mennyiségét idejekorán bejelentik, a folyó 1906 évre abban a kedvezményben részesülnek, hogy a törvényes boritaladó helyett

- a) 500 literig terjedő mennyiség után 10 K,
- b) 1000 " " " " " 20 K,
- c) 1500 " " " " " 30 K

boritaladó átalányt és ennek 20%-át mint borfogyasztási pótdadó-átalányt kötelesek fizetni.

Ki e kedvezményt igénybe venni kívánja, köteles a házi szükségletére szánt bor mennyiségét az 1906 évi február hó 28-ig be-
zárólag a városi számvevői hivatalba bejelenteni.

A kik e kedvezményt igénybe venni nem kívánják, illetve ezt a nyilatkozatot beadni elmulasztják, azok a törvényszerű borital adót és fogyasztási pótdadót kötelesek megfizetni.

A kik pedig sem a kötelező nyilatkozatot be nem adják, sem a tényleg fogyasztandó bor mennyiségét idejében be nem jelentik, azok jövedéki kihágást követnek el és velök szemben az 1892. évi XV. t.-cikk teljes szigorú fog alkalmaztatni.

Nyiregyháza, 1906. január hó 6-án.

Májerszky Béla,
polgármester.

199/1906. á.ü.

Hirdetmény.

Alulírott árvaszék közhírré teszi, hogy gondnokolt özv. Teitelbaum Henrikné tulajdonát tevő Vármegyeház-utcai 3-ik számú háza, 1906 évi január hó 24-ik napjának d. e. 10 órakor a városháza kistanács termében nyilvános árverésen 12206 korona kikiáltási árban eladó.

Utóajánlat kizárva.

Kelt Nyiregyháza város árvaszékének 1906. évi január hó 17-ik napján tartott üléséből.

Májerszky Béla,
árvaszéki elnök.

Meglepő jó hatásnak bizonyult

írja Kossuth Ferenc, dr. Rózsaffy Alajos a budapesti m. kir. államrendőrség főorvosa, dr. Tóthfussy Gyula a M. Á. V. h. főorvosa, Hindy Szabó László belügym. tanácsos, Báró Bánffy Farkasné, és számtalan előkelő orvos stb.

INDASZESZ

(sósorszesz)

csúsz, rheuma, fejfájás ellen.

Nyiregyháza kapható:

Blumberg József és Eisler Károly uraknál.

Legjobb varrógépek

kaphatók:

Herskovits Gyula

varrógép raktárában

Nyiregyháza, Iskola-u. 3. (Pavlovits-féle ház)

Singer és mindenféle rendszerű varrógépek házi szükségletre és ipari használatra.

Legtökéletesebb himző varrógépek

kényelmes

részletfizetésre!

Fióküzlet: Kisvárdán, Beregszászon és Mátészalkán.

